

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma.
Telèfon i Fax: 971 720 763.

Web: <http://www.eltemps.cat>

Correu electrònic: eltemps@eltemps.cat

Subscripcions: 902 131 025.

subscripcions@eltemps.cat

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

President del consell d'administració: Eliseu Climent.

Director general: Vicent Sanchis.

Director de continguts: Àlex Milian.

Coordinadora: Sumpsi Palau.

Redacció de València: Xavier Aliaga, Víctor Maceda
i Violeta Tena.

Redacció de Barcelona: Gemma Aguilera i Àlex
Milian.

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Ana Vanesa Prieto (*maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Sebastià Alzamora, Oriol Amat, Joan-
Anton Benach, Xavier Bru de Sala, Toni Canyís,
Muriel Casals, Agustí Colomines, Salvador Cot, Martí
Domínguez, Jaume Fàbrega, Llibert Ferri, Josep Gifreu,
Àlex Gorina, Eva Javier, Alfons Llorenç, Glòria Marcos,
Júlia Marhuenda, Ricard Mas, Andreu Mas-Colell, Joan
F. Mira, Joan Nebot, Roger Palà, Marta Pessarrodona,
Josep Ramoneda, Ferran Sàez Mateu, Josep Maria
Terricabras, Ramon Tremosa, Vicenç Villatoro, Xavier
Vinader.

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés,
David Garrido, Salva Giménez, Ricard González, Joan
Antoni Guerrero, Rossanna Melià, Pelai Pagès, Óscar
Palau, Cèsar Palazuelos, Juli Peretó, Josep Piera, Carles
Pont, Cristina Simon, Lluc Soler, Nicolàs Tomás, Àlvar
Valls, Sergi Vicente.

Traductors: Paula Arnas, Alba Collado, Arnau Figueras,
Núria Molines, Maria Vilella.

Col·laboradors gràfics: Agència Efe, Tina Bagué, Fer,
Salvador Llosà, Toni Payà, Jordi Play i Prats i Camps.

Disseny: Ana Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Foto de la portada: Jordi Play.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido i Zaida Torregrosa
(Barcelona). Tel.: 932 384 262.

Nous projectes: Zaida Torregrosa

Subscripcions: Susanna Alacreu

Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Rotimpres.
Aiguaviva (Gironès).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Coincidències europees

Durant la passada legislatura del Parlament europeu, tres diputats –Raül Romeva, Ramon Tremosa i Oriol Junqueras– es van posar d'acord per defensar els interessos de Catalunya a la cambra i defensar el procés sobiranista que s'hi havia obert. Entre els 751 representants dels Estats i els països de tota la Unió aquesta modesta estratègia podria haver passat desapercebuda, però no va ser així. Romeva, Tremosa i Junqueras feien bé el seu treball, gaudien d'un gran prestigi a la cambra i van saber traure'n molt de profit. Fins i tot van eclipsar les intervencions obertament hostils, quan no absurdament sarcàstiques, d'Aleix Vidal-Quadras, eurodiputat pel PP i vice-president primer del Parlament.

Són molts els fronts que poden assumir conjuntament els eurodiputats catalans. Molts els interessos que els poden unir. Des de la reivindicació de l'arc mediterrani, sobretot pel que fa a les infraestructures viàries, fins a la defensa d'una llengua que és una de les més parlades de la Unió i que, com que no és l'oficial de cap Estat, rep un tractament absolutament subaltern a les institucions comunitàries. Igualment és cert que alguns representants valencians i mallorquins es poden sentir implicats en moltes qüestions que els afecten. Així va passar, per exemple, quan un grup d'eurodiputats de tot l'Estat van protestar davant la Comissió per la reforma educativa que ha impulsat el Govern de José Ramón Bauzá. Aquesta és una estratègia lògica. Molt menys lògic resulta que al Parlament europeu els diputats del PSOE o del PP d'aquests territoris obeeixin disciplines de partit que a Europa queden del tot diluïdes.

En contra d'aquesta lògica hi ha el recel i l'agressió desproporcionats que el govern de Mariano Rajoy ha activat per mirar de deixar en evidència davant la mateixa Europa o la comunitat internacional els partits que fan costat al procés sobiranista a Catalunya. Una ofensiva que arriba a extrems delirants. La setmana passada l'ambaixador dels Estats Units a Madrid va fer unes declaracions del tot sense sobre la necessitat que les empreses s'adaptin a qualsevol canvi de l'entorn. També si un d'aquests "canvis" fóra una hipotètica independència de Catalunya, una qüestió sobre la qual el Govern dels Estats Units no es pronuncia perquè la considera "interna". La reacció i la protesta van ser fulminants i l'ambaixador va haver de matisar la seua intervenció. Però aquesta obsessió i aquestes agressions metòdiques no haurien de fer perdre de vista als nous eurodiputats catalans, valencians i mallorquins que hi ha necessitats que els uneixen i reivindicacions que cal compartir. Sobretot davant una instància tan decisiva.

Als nostres lectors

Front comú

Javi López, del PSC; Francesc Gambús, d'Unió Democràtica; Ernest Maragall, independent per Esquerra Republicana; Jordi Sebastià, de Compromís; Ramon Tremosa, de Convergència Democràtica, i Ernest Urtasun, d'Iniciativa-Verds. Són els sis eurodiputats que Gemma Aguilera i Àlex Milian han entrevistat en aquest número per destriar diferències, però, sobretot, afinitats. Afinitats per reivindicar interessos comuns que afecten tots els territoris catalanoparlants. Amb alguna absència justificada, com la de Josep Maria Terricabras, poden articular l'estratègia que cal en el Parlament Europeu per fer sentir una veu a favor del corredor mediterrani, de la llengua catalana i del dret a decidir. A Brussel·les, on s'ha fet tan necessari reivindicar-los.

Amb el suport:

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència
Secretaria de Comunicació

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà: mecànic, fotoquímica, electroòptica, magnètica, de fotocòpia, ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.